

Nr. înreg.: _____/_____.2021

Către,
Ministerul Mediului
Bvd. Libertății nr. 12, Sector 5, București

În atenția Domnului Ministru TÁNCZOS Barna

Referitor la: Situația conflictelor om-urs din județul Harghita și propuneri de îmbunătățire

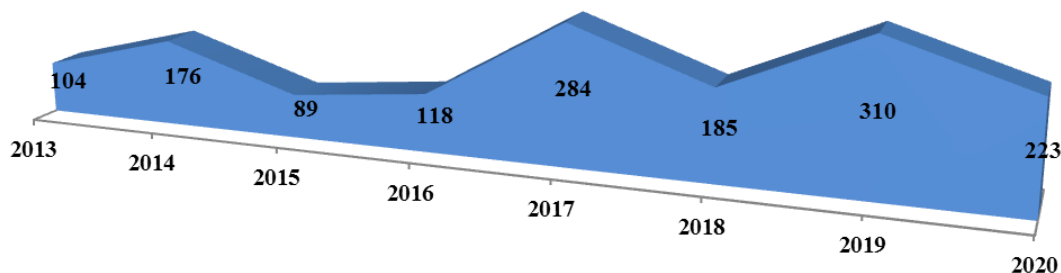
Stimate Domnule Ministru,

În unele regiuni ale României, printre care și județul Harghita populația crescută de urs și exemplarele cu comportament modificat (lipsa sau gradul redus de frică față de om), care se apropie și intră în mod regulat în localități, reprezintă un pericol la viața și integritatea oamenilor, la culturile agricole, respectiv la șeptel.

În conformitate cu datele primite de la Agenția pentru Protecția Mediului (APM) din județul Harghita, în anul 2020 au fost înregistrate 223 de pagube cauzate de urși, în anul 2019 erau 310 de cazuri, iar în anul 2018 au fost raportate 185 de daune cauzate de urși, în conformitate cu convocatoarele depuse la APM Harghita. Daunele cauzate de urși reprezintă peste 75% din daunele cauzate de animale sălbatice. Între anii 2013-2017 au fost raportate 561 daune (nr. caz) cauzate de urși în rândul animalelor domestice, iar 210 daune (nr. caz) cauzate de urși în recolte.

Numărul daunelor cauzate de urși în conformitate cu convocatoarele depuse la APM Harghita

Grupul de lucru înființată de către Consiliul Județean Harghita pentru gospodărirea durabilă a peisajelor culturale în județul Harghita a elaborat în 2019 o opinie privind diminuarea pagubelor provocate de urși.

Conform acestei opinii pentru a proteja siguranța și bunurile localnicilor, iar pe de altă parte pentru a asigura protecția acestei specii de interes conservativ, este necesară o abordare inovativă deoarece metodele utilizate până în prezent nu sunt suficiente.

Creșterea numărului pagubelor și a conflictelor dintre oameni și urși este rezultatul mai multor factori. Mai jos enumerăm cei mai importanți factori pentru județul Harghita:

1. Stoparea completă a managementului cinegetic, inclusiv a vânătorii controlate a urșilor a avut ca rezultat atât creșterea numărului de urși (prin natalitate), cât și schimbării distribuției densităților populaționale (de exemplu prin concentrarea unor exemplare în zone periurbane).
2. Apariția și funcționarea observatoarelor de urși pentru turism intensiv din ani. Faptul că aceste observatoare nu au fost instalate pe baza unei strategii de management a faunei cinegetice (care implică printre altele și alegerea locației, hrănirea și comportamentul uman în acele localități), a avut efecte necontrolate asupra comportamentului urșilor. Cel mai important efect al acestor observatoare a fost că a obișnuit urșii cu prezența umană și a atras urșii în locații

frecventate de oameni. Pentru că frica de oameni a scăzut, riscul de accidente mortale survenite din întâlnirea oamenilor cu urșii este mai mare. Pierderea fricii urșilor față de oameni se numește habituale.

3. Observatoarele amplasate haotic, care funcționează neregular au o contribuție majoră la habitualea urșilor.
4. Comportamentul anormal al oamenilor (turiști sau localnici) față de urși a crescut. Acest comportament se manifestă frecvent prin hrănirea urșilor (mai ales de către turiști) sau prin aruncarea necontrolată a deșeurilor în zonele periurbane. Prin acest comportament oamenii contribuie la fenomenul descris la punctul 2, mai sus, și anume la obișnuirea urșilor cu prezența umană (habituale).
5. Schimbările în practicile agricole și în modul de utilizare a terenurilor poate avea ca rezultat extinderea habitatelor de hrănire pentru urși. Un exemplu în acest sens este extinderea culturilor de porumb în zone în care cultivarea porumbului nu s-a putut face în trecut din cauza condițiilor climatice (Depresiunea Ciucului și Depresiunea Gheorgheni). Fiind omnivori, urșii consumă porumb și sunt atrași în locurile în care sunt prezente aceste culturi. Abandonarea prelucrării terenurilor de asemenea are ca rezultat extinderea spațială a habitatelor optime pentru urși. Mai ales acele terenuri sunt abandonate care sunt greu de gestionat (fiind situate în zone greu accesibile, cum ar fi pășunile, fânețele din zone deluroase sau montane). Stabilirea vegetației lemnoase pe aceste terenuri (tufăriș, mai apoi pădure) se întâmplă rapid (în decursul 3-5 ani) și reprezintă habitat pentru urși, astfel apropiind urșii de localități.

Factorii enumerați mai sus (punctele 1-4) în combinație conduc la (i) schimbări demografice ale urșilor, (ii) schimbări comportamentale ale urșilor și nu în ultimul rând în (iii) comportamente necontrolate ale oamenilor față de urși (cu impact asupra modului în care urșii percep oamenii). Toate acestea determină amplificarea conflictelor dintre oameni și urși. Amplificarea conflictelor dintre oameni și urși va rezulta în scăderea și mai mare a toleranței oamenilor față de urși și a acceptării urșilor de către oameni. Consecințele acestora o să fie dramatice pentru că vor poziționa oamenii și urșii în situații ireconciliabile.

Acest lucru nu este de dorit dat fiind faptul că este vorba de o specie protejată la nivelul Uniunii Europene, este parte a identității socio-culturale și de peisaj a Ținutului Secuiesc și este o resursă economică importantă pentru regiune. Totodată, dorim să accentuăm faptul că la nivel local și regional nu există resursele necesare pentru ca problema existenței oamenilor și a urșilor să poată fi abordată și controlată într-un mod satisfăcător pentru specie, localnici și interesele economice. De aceea apelăm din nou la ajutorul din partea Guvernului României pentru a gestiona problema intensificării conflictelor om-urs în județul Harghita.

Managementul actual al pagubelor și propuneri de îmbunătățire

În momentul de față managementul pagubelor provocate de urs este unul reactivă și extrem de sofisticat din punct de vedere birocratic. Natura reactivă a managementului pagubelor constă în compensarea pagubelor după ce acestea au fost produse. Este știut faptul că pagubele compensate astfel nu rezultă nici în scăderea pagubelor ulterioare și nici în creșterea toleranței oamenilor față de urși. Natura sofisticată din punct de vedere birocratic a compensațiilor constă în faptul că procedurile implementate până la compensarea efectivă a persoanelor care au suferit pagube de pe urma urșilor este lungă și costisitoare (atât în ceea ce privește timpul cât și banii păgubiților). Natura reactivă și sofisticată a compensațiilor rezultă în descurajarea persoanelor păgubite în a cere despăgubiri, creșterea neîncrederii persoanelor păgubite în instituțiile statului și scăderea toleranței oamenilor față de urși. Această situație este în mod evident nedorită. Recomandăm astfel adoptarea unor abordări proactive și simplificarea procedurilor birocratice pentru accesarea fondurilor (pentru compensare și prevenție) de către comunitățile locale. Atitudinea proactivă ar consta în dezvoltarea unor strategii de prevenire a conflictelor dintre oameni și urși, pe lângă compensații. Strategiile de prevenire ar putea însemna în funcție de caz, ajutor dat oamenilor pentru a ține urșii departe (câini special dresați, garduri electrice, containere pentru deșeuri inaccesibile urșilor sau alte dispozitive portabile), consultanță cu privire la metodele de prevenire, informare, reglementarea turismului și altele. Suntem conștienți de faptul că aceste măsuri sunt costisitoare din punct de vedere financiar. Totuși, în contextul în care se află România și mai ales județul Harghita în cadrul Uniunii Europene, și anume că are cea mai mare densitate de urși din peisaje locuite de oameni, credem că implementarea

urgență a măsurilor proactive este o chestiune de responsabilitate și echitate socială și de mediu, demnă pentru o țară membră UE.

Parte a măsurilor proactive menționate mai sus este și încurajarea și împuternicirea instituțiilor implicate la nivel regional/județean pentru a participa în gestionarea durabilă a speciei urs.

Atașat prezentei vă transmitem un abstract din propunerile noastre de măsuri (fiecare separat) pe care în anii precedenți le-am trasmis deja la mai multe ministere și instituții.

Domnule ministru, situația a devenit din ce în ce mai periculoasă și tensionată, considerent pentru care, vă rugăm să întreprindeți măsuri urgente și concrete pentru ca viața locuitorilor județului Harghita să intre în normalitate.

În speranța unei bune colaborări!

Cu stimă,

Borboly Csaba

Miercurea Ciuc, 18 iunie 2021

Finanțarea cercetărilor, studiilor, monitorizării a populației de urs

În zonele în care se constată o prezență numeroasă a populației de urs este necesară monitorizarea permanentă a împrejurimilor localităților, respectiv a comportamentului urșilor înainte de producerea accidentelor. Acest lucru poate fi realizat prin prezența unor echipe formate din personal instruit și dotat adecvat pentru a derula această activitate, colectând într-un mod sistematic informații despre prezența și comportamentul urșilor în apropierea localităților.

Pe baza acestor informații pot fi planificate măsuri specifice de prevenire a pagubelor, montarea de garduri electrice, informarea populației, asigurarea pazei eficiente a animalelor domestice etc.

Managementul deșeurilor menajere

Trebuie eliminată posibilitatea ca în zonele cu densități mari de urși aceștia să acceseze hrană în mod permanent, adică să fie hrăniți într-un mod pasiv sau activ.

În primul rând trebuie introduse reguli stricte în ceea ce privește managementul deșeurilor menajere.

Prin aplicarea de tomberoane anti-urs adecvate, depozitarea deșeurilor în compartimente închise, respectiv preluarea deșeurilor într-un timp foarte scurt pot fi eliminate sursele de hrană accesibile urșilor în intravilan.

Trebuie eliminată posibilitatea ca în zonele cu densități mari de urși aceștia să acceseze hrană în mod permanent, adică să fie hrăniți într-un mod pasiv sau activ.

Trebuie controlată în mod regulat respectarea regulilor de gestionare responsabilă a deșeurilor și respectarea interzicerii hrănirii artificiale a urșilor, în special în cazul unităților turistice aflate în zone cu densități ridicate de urși și de-a lungul drumurilor/popasurilor turistice unde s-au constatat astfel de cazuri.

Intervenție

În cazul în care în ciuda măsurilor de prevenire, se întâmplă un caz de pagubă, este necesară declanșarea imediată și derularea urgentă a procedurii de intervenție, respectiv executarea acesteia după ce a fost aprobată de autoritățile responsabile. Intervențiile folosite cel mai frecvent sunt capturarea/relocarea și extragerea exemplarelor.

Capturarea și relocarea exemplarelor în natură este cea mai umană intervenție, dar în contextul actual este și foarte dificilă, fiind nevoie de acceptul gestionarului fondului de vânătoare destinație, iar deschiderea spre acceptarea urșilor problemă este scăzută. Relocarea exemplarelor în captivitate, rezervații îngrădite, parcuri pentru faună pot reprezenta o soluție până în limita capacității de acceptare în aceste locații, respectiv rentabilitatea funcționării acestora.

Perioada de autorizare a intervențiilor trebuie să fie redusă la minim. În momentul de față această perioadă poate să dureze mai multe săptămâni. Scopul trebuie să fie ca intervențiile să fie realizate cu cel mult 48 de ore după producerea pagubei, pentru a evita producerea repetată a pagubelor. Acest scop poate fi atins cu ajutorul grupurilor de intervenție menționate anterior, instruite, echipate și dirijate adecvat.

Am semnalat deja în anul 2018 lipsa unui prevederi clare privind identificarea exemplarelor periculoase din Planul de acțiune, având în vedere faptul că ursul în cauză poate străbate zeci de kilometri într-o singură zi. Considerăm că este necesară ajustarea sistemului, și așa cum populația urșilor poate fi doar estimată, și în identificarea exemplarelor trebuie să fie permisă o anumită estimare, altfel rigoarea legii penale nu va permite implicarea responsabilă a persoanelor autorizate/instruite, ci va facilita neasumarea deciziilor.

Turism – Observatori de urși

Trebuie reglementat domeniul turismului bazat pe observatoare și hrănitore de urși. În timp ce această activitate s-a dezvoltat în mod spontan în mai multe zone ale țării, după părerea majorității experților această activitate contribuie în mare măsură la habituarea și condiționarea urșilor, adică pierderea fricii față de om și căutarea activă a hranei în apropierea omului. Cantitățile de hrană implementate actual trebuie reduse gradual și însoțite de monitorizarea atentă a comportamentului urșilor pentru a preveni o escaladare a pagubelor. Turismul de observare a urșilor poate fi continuat respectând regulile de bune practici, respectiv în facilitățile tip parcuri pentru faună, rezervații îngrădite etc.

Trebuie controlată în mod regulat respectarea regulilor de gestionare responsabilă a deșeurilor și respectarea interzicerii hrănirii artificiale a urșilor, în special în cazul unităților turistice aflate în zone cu densități ridicate de urși și de-a lungul drumurilor/popasurilor turistice unde s-au constatat astfel de cazuri.

Înființarea unei rezervații de urs în județul Harghita

În județul Harghita există posibilitatea înființării unei rezervații pentru urși despre care au avut loc discuții în anul 2020.

O astfel de rezervație poate să aibă rolul de prevenirea pagubelor prin adunarea urșilor care provoacă pagubă, totodată este o posibilitate pentru dezvoltarea turismului.

Solicităm sprijinirea Ministerului Mediului pentru înființarea unei astfel de rezervații.

Suport financiar pentru garduri electrice

Zonele și facilitățile care prin natura lor sunt susceptibile atacurilor de urs și lup trebuie să beneficieze de suport financiar pentru achiziționarea, montarea și funcționarea unor garduri electrice eficiente și alte măsuri/tehnologii de prevenire a pagubelor, respectiv consultanță cu privire la folosirea eficientă a acestora.

Considerăm că este nevoie de reglementarea folosirii corecte a gardurilor electrice.

Unități pentru prevenirea și managementul pagubelor provocate de urs

Recomandări privind sistemul instituțional al managementului pagubelor și conflictelor

În momentul de față principalele instituții implicate în gestionarea pagubelor sunt autoritățile publice locale, autoritățile sanitar-veterinare, gestionarii fondurilor de vânătoare, Agenția pentru Protecția Mediului și Ministerul Mediului. Instituțiile la nivel local fac față cu greu solicitărilor populației referitoare la cazurile de pagubă și nu există capacitate și nici surse de finanțare pentru o abordare preventivă, proactivă. Deficiențele sistemului instituțional sugerează necesitatea unor entități cu timp de reacție scurt și mobilitate ridicată care să faciliteze întreaga procedură. Aceste unități pentru care propunem denumirea de Unități pentru prevenirea și managementul pagubelor provocate de urs ar putea să umple lipsurile sistemului și procedurilor actuale și ar putea să conducă la remedierea acestei probleme acute. Principalele atribuții propuse ar fi următoarele:

- Cartarea și monitorizarea zonelor cu risc ridicat, a factorilor care contribuie la producerea pagubelor și a urșilor din apropierea localităților care pot deveni urși-problemă.
- Implementarea măsurilor tehnice de prevenire a pagubelor și consultanță cu privire la aceste măsuri de către comunitatea locală.
- În cazul producerii pagubelor accelerează procesul de documentare, suportul pentru luarea deciziilor și implementarea măsurilor necesare.
- Informează și protejează populația față de urși și urșii față de factorii negativi care pot conduce la habituale.

Sprijinirea gestionarilor de fonduri cinegetice

Gestionarii de fonduri cinegetice au capacitatea de a contribui într-un mod decisiv la menținerea stării de conservare favorabile a carnivorelor mari din România, iar participarea lor în managementul speciei și în gestionarea conflictelor trebuie sprijinită. Trebuie reconsiderat rolul vânătorii ca instrument de gestionare a populației de urși în România.

Considerăm incorectă abordarea actuală care lasă mare parte a poverii managementului pagubelor în sarcina gestionarilor de fonduri cinegetice, fără nici o compensare financiară. Gestionarii fondurilor de vânătoare joacă un rol foarte important în prevenirea și managementul pagubelor, dar costurile aferente trebuie acoperite și o parte din atribuții ar putea fi preluate de către Unitățile pentru prevenirea și managementul pagubelor.

Conform Art. 13, alin. (5) și (6) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

(6) Gestionarii fondurilor cinegetice care intervin în baza derogării acordate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în vederea relocării unui exemplar din speciile de faună cuprinse în [anexa nr. 2](#) vor primi despăgubiri ce vor fi suportate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului. Dacă există un protocol interinstituțional cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plata se poate face și prin intermediul consiliului județean. Modalitatea de calcul al despăgubirilor se va stabili prin hotărâre a Guvernului.

Solicităm încheierea protocolul interinstituțional între autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și consiliul județean pentru plata despăgubirilor prevăzute prin lege.

Mai multă autonomie la nivel local în luarea deciziilor cu privire la gestionarea conflictelor

Este nevoie de mai multă autonomie la nivel local în luarea deciziilor cu privire la gestionarea conflictelor într-un mod rapid și eficient. Autoritățile publice locale și județene trebuie împuternicite să poată finanța și implementa direct activități care contribuie la gestionarea și reducerea conflictelor, astfel completând resursele disponibile.

Trebuie încurajată colaborarea factorilor interesați prin toate mijloacele atât la nivel regional și național, precum și participarea lor în luarea deciziilor și implementarea Planului Național de Acțiune pentru Conservarea Ursului Brun, în mod specific în colectarea de date solide legate de mărimea, structura populației și ecologia speciei urs, ca bază pentru luarea de decizii obiective.

Cu toate că s-a introdus în Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 posibilitatea plății despăgubirilor prin intermediul consiliului județean, nu există până în prezent protocolul interinstituțional cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului. Nu există nici protocolul interinstituțional pentru ca consiliul județean să plătească despăgubiri pentru gestionarii fondurilor cinegetice.

Conform Art. 13, alin. (5) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (5) *Despăgubirile pentru pagubele și/sau daunele produse de către exemplarele din speciile de faună de interes cinegetic cuprinse în anexa nr. 2 se suportă de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, din bugetul aprobat cu această destinație. Dacă există un protocol interinstituțional cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plata se poate face și prin intermediul consiliului județean.*

Solicităm încheierea protocolul interinstituțional între autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și consiliul județean pentru plata despăgubirilor prevăzute prin lege.

Propunem replicarea modelului Platformei Regionale Carnivore Mari pentru a găsi soluții la conflictele dintre interesele umane și prezența speciilor de carnivore mari.

Sistem de finanțare corespunzătoare din partea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Considerăm că problematica carnivorelor mari în zona montană a țării necesită implementarea urgentă a unor măsuri speciale și sistem de finanțare corespunzătoare din partea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru asigurarea bunăstării și siguranței populației din zona rurală, populație care joacă un rol atât de important inclusiv în menținerea peisajului cultural specific carpatin, în menținerea însuși a habitatelor necesare menținerii speciilor protejate și a biodiversității la mod general.

Legea Muntelui din 20 iulie 2018, Capitolul VI „Protecția și dezvoltarea mediului montan, conservarea biodiversității”, Art. 13, alin. (7) și (8) prevede despăgubirea pagubelor cauzate de animale sălbatice prin distrugerea culturilor agricole și/sau a efectivelor de animale, precum și compensații populației din zona montană pentru instalarea unor sisteme eficiente de prevenire a pagubelor cauzate de animalele sălbatice.

„CAPITOLUL VI

ART. 13

(7) Statul român acordă despăgubiri, cu celeritate, pentru populația din zona montană care a suferit pierderi în urma pagubelor cauzate de animalele sălbatice, prin distrugerea culturilor agricole și/sau a efectivelor de animale.

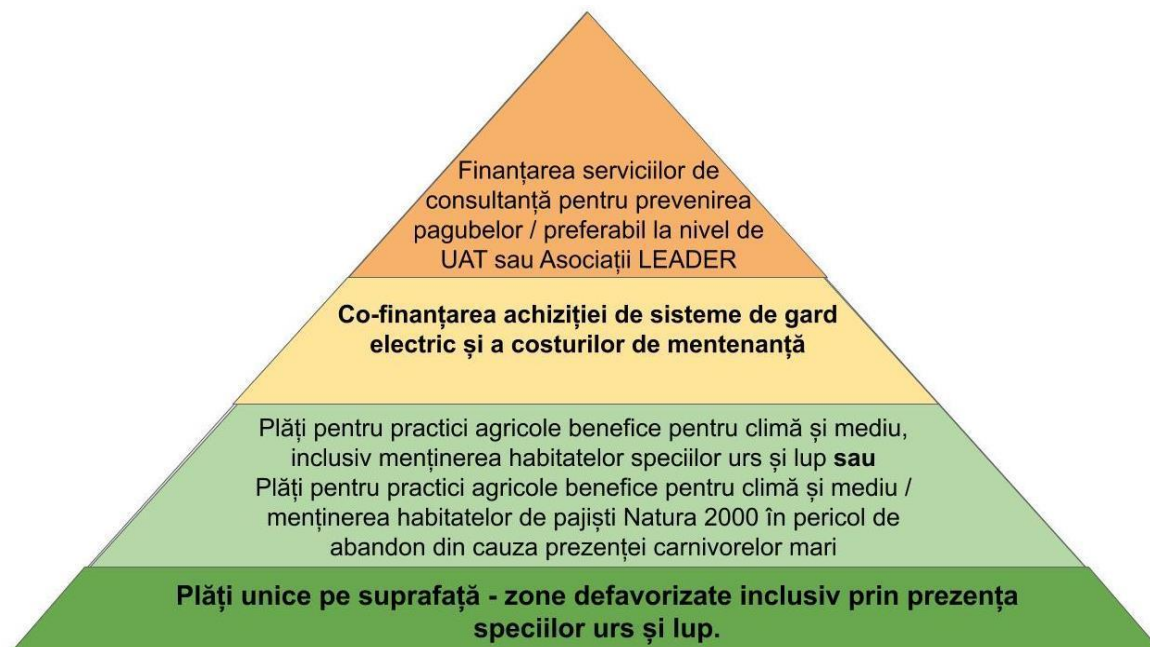
(8) Statul român acordă compensații populației din zona montană pentru instalarea unor sisteme eficiente de prevenire a pagubelor cauzate de animalele sălbatice.”

Credem că aceste prevederi reprezintă o bază legală pentru elaborarea unui sistem de finanțare complex prin Planul Național Strategic post 2020 pentru asigurarea condițiilor protejării vieții umane și a proprietăților în regiunile din România unde acestea sunt amenințate de populațiile mari de urs brun.

Politicile agricole comune făceau posibil dezvoltarea și implementarea unui sistem de finanțare a prevenirii pagubelor și de compensare a pierderilor rezultate din prezența carnivorelor mari deja în perioada de programare anterioară, dar considerăm de importanță majoră dezvoltarea unui sistem complex pe această tematică în perioada

imediat următoare. O reprezentare schematică ierarhizată a necesităților și posibilităților arată nivelele care ar trebui adresate prin PSR, similar multor state membre care se confruntă cu probleme legate de carnivore mari cu ordini de magnitudine mai mică decât țara noastră:

Reglementarea pășunatului

Propunem:

- îmbunătățirea cadrului legislativ existent privind reglementarea și controlul pășunatului în habitatul favorabil al ursului brun
- elaborarea unor scheme de plată, rezultând un act normativ privind schemele de plată.

Despăgubirile

În cazul producerii pagubelor de către urși trebuie accelerat procesul de documentare, suportul pentru luarea deciziilor și implementarea măsurilor necesare.

Este nevoie de o informare continuă a primăriilor și a populației despre procesul de despăgubiri.

Cu toate că s-a introdus în Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 posibilitatea plății despăgubirilor prin intermediul consiliului județean, nu există până în prezent protocolul interinstituțional cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului. Nu există nici protocolul interinstituțional pentru ca consiliul județean să plătească despăgubiri pentru gestionarii fondurilor cinegetice.

Conform Art. 13, alin. (5) și (6) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006

(5) Despăgubirile pentru pagubele și/sau daunele produse de către exemplarele din speciile de faună de interes cinegetic cuprinse în [anexa nr. 2](#) se suportă de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, din bugetul aprobat cu această destinație. Dacă există un protocol interinstituțional cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plata se poate face și prin intermediul consiliului județean.

(6) Gestionarii fondurilor cinegetice care intervin în baza derogării acordate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în vederea relocării unui exemplar din speciile de faună cuprinse în [anexa nr. 2](#) vor primi despăgubiri ce vor fi suportate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului. Dacă există un protocol interinstituțional cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plata se poate face și prin intermediul consiliului județean. Modalitatea de calcul al despăgubirilor se va stabili prin hotărâre a Guvernului.

Solicităm încheierea protocolul interinstituțional între autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și consiliul județean pentru plata despăgubirilor prevăzute prin lege.

Debirocratizare

Considerăm, că „Planul de acțiune pentru conservarea populație de urs brun (Ursus arctos) din România” nu prevede măsurile de debirocratizare necesare ameliorării atitudinii incerte/ostile a populației afectate, cele mai multe sarcini, în special cele privind raportarea pagubelor, rămânând în sarcina cetățenilor. Considerăm, că obligația cetățeanului este numai raportarea evenimentelor în cauză, chiar prin Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, iar sarcina statului, în calitate de proprietar și gestionar principal al faunei, este de a face demersurile necesare în vederea soluționării cazurilor. În acest sens, propunem completarea personalului specializat din regiunile cu cea mai mare densitate de urși.

Reintroducerea cotelor de prevenție

În tot procesul de dezbatere publică privind carnivorele mari din anii precedenți am constatat că fondul problemei constă în interpretarea greșită a unor formule legate de angajamentele României și din textul Directivei 92/43/CEE a Consiliului Europei.

În interpretarea Consiliului, conservarea înseamnă o serie de măsuri necesare pentru a menține sau a readuce un habitat natural și populațiile de fauna și floră sălbatică la starea favorabilă de conservare în conformitate cu definițiile de la litera (e) și (i) ale articolului 1 din Directiva Habitat.

Raportat la cele de mai sus, trebuie să admitem și să promovăm ideea că conservarea nu înseamnă creșterea numărului de exemplare dintr-o specie protejată, ci menținerea mărimii și compoziției optime a populațiilor.

Acest lucru a fost confirmat și de reprezentanții WWF în data de 12 septembrie 2017 la o întâlnire desfășurată la Bruxelles, împreună cu Uniunea Asociațiilor Europene de Vânătoare. Marco Cipriani, coordonatorul departamentului de mediu din cadrul Direcției Generale Mediu ale Comisiei Europene pe data de 19 septembrie 2018, la Bruxelles a subliniat faptul că derogarea este un instrument legal și necesar pentru protejarea speciilor în cauză.

La rândul lor, specialiștii ICAS susțin faptul că în cazul României, derogarea ar fi benefică pentru protejarea și conservarea în bune condiții a speciei urs.

În aceste condiții, considerăm că este nevoie de o nouă formulă, prin care să conștientizăm opinia publică că extragerea unor exemplare nu este o crimă asupra acestei specii, ci este o măsură necesară pentru conservarea populației de urși.

Pe baza celor de mai sus reintroducerea cotelor de prevenție în gestionarea populației de urs, așa cum acestea sunt aplicate și în alte țări UE. Acestea pot fi implementate într-un model corelat cu distribuție claselor de vârstă a populație, implementând cote mai mari în clasele de vârstă mai tinere și cote reduse în cazul populației mai în vârstă, cu rol de autoregulare a mărimii populației.

Subvenționarea unor culturi speciale pentru hrănirea urșilor cu rol de tampon

Culturile speciale pentru hrănirea urșilor cu rol de tampon pot fi eficiente pentru a distra atenția vânatului de la culturile agricole. Valorile de subvenție să nu fie mai mică de 50%.

Consiliul Județean Harghita prin Asociația pentru Județul Harghita a demarat un program de bursă acordată studenților de la diferite facultăți de tema managementul ursului brun. În cadrul acestui program s-a realizat un studiu privind posibilitatea realizării culturilor speciale pentru hrănirea urșilor cu rol de tampon în județul Harghita.

Monitorizarea populației de urs brun în regiunea pilot Depresiunea Ciucului

Începând cu anul 2018 în Depresiunea Ciucului este derualată un proiect pilot pentru monitorizarea populației de urs brun folosind metoda transectelor pe drumuri forestiere.

Cunoașterea mărimii, structurii și tendințelor populațiilor este un element crucial în managementul speciilor, fie în scop conservativ fie în scop de gestionare sustenabilă. În cazul ursului brun din Carpați, informațiile privind indicii de populație sunt cele mai controversate. Metodele utilizate în prezent de către autorități și efectuate de către asociațiile vânătorești, deși pot să aproximeze realitatea din teren, nu sunt potrivite unor prelucrări statistice standardizate și astfel marginea de eroare poate fi foarte variabilă, respectiv imposibilă de calculat. Pentru a evita efectul numărării duble, s-a folosit o reducere cu 10% a numărului estimat de către asociațiile de vânătoare (comunicare verbală APM), ceea ce nu poate fi considerată o metodă științifică. O altă slăbiciune a metodei clasice este faptul că fiind realizată o singură dată anual (la sfârșitul verii) astfel nu oferă informații asupra schimbărilor numărului de indivizi în cadrul unui fond de vânătoare în funcție de sezon. Cifrele raportate de către asociațiile vânătorești sunt așadar mai degrabă o comasare a observațiilor paznicilor de vânătoare, care pot fi foarte precise în unele cazuri, dar nu corespund criteriilor unei abordări riguroase din punct de vedere științific. De aceea s-au propus diferite metode alternative complementare, ca de exemplu metode genetice, fotocamere, respectiv a fost propusă o metodă care standardizează metoda transectelor (Popescu et al. 2017).

Reglementarea colectării fructelor de pădure

Reglementarea accesului cu motociclete, quad, mașini etc.

